

Leden

Divadelní zpravodaj

115. sezóna 2024/2025

PRVNÍ ČESKÉ SPÍLÁNÍ JEVIŠTI

GRAND FESTIVAL SMÍCHU 2025

25 LET ŘEDITELOVÁNÍ PETRA DOHNALA

M. SIKOROVÁ A L. MECERODOVÁ, DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY, FOTO P. ŠEDIVÝ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ 🌟 GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Leden

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	7. 17:30	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 20:30	J
STŘEDA	8. 18:00	N. V. Gogol / REVIZOR		Z
		Klasická komedie o naší současnosti z dob carského Ruska. V hlavní roli M. Ligač. Režie Š. Pácl. Městské divadlo Mladá Boleslav		
ČTVRTEK	9. 18:00	DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY	KONEC 20:00 str. 22–23	DERNIÉRA V
PÁTEK	10. 18:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 20:00	
NEDĚLE	12. 15:00	V. Špicnerová / JAK SI MÍŠA HLEDAL KAMARÁDA		P_N
		Příběh o tom, že každý potřebuje kamaráda a pro skutečné přátelství je třeba něco obětovat! Kde může malý medvídek hledat kamaráda? U kontejnerů?! No ovšem! Právě tam se totiž objeví světem protřelý medvěd, který Míšu okouzlí... Režie T. Dvořák. Divadlo Alfa, Plzeň		

PONDĚLÍ	13.	8:30	JAK SI MÍŠA HLEDAL KAMARÁDA		ŠK
		10:30	JAK SI MÍŠA HLEDAL KAMARÁDA		ŠK
		17:00	JAK SI MÍŠA HLEDAL KAMARÁDA		PP
ÚTERÝ	14.	10:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 12:00	ŠK
		19:00	DO NEBES!	KONEC 21:30	M
STŘEDA	15.	18:00	DO NEBES!	KONEC 20:30	X 2024
ČTVRTEK	16.	17:30	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 20:30	S
SOBOTA	18.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	
NEDĚLE	19.	19:00	E. Míšek / FICHTL	PROLOG 	
Hořká komedie z doby, kdy život běžel na jeden válec. Olej v benzínu, svoboda v nesvobodě a láska v tepláčkách. Hrají P. Liška a M. Isteník. Režie Zetel. Divadlo Bolka Polívky, Brno					
PONDĚLÍ	20.	10:00	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH		ŠK
		19:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 21:05	ZADÁNÍ
21.–28. 1.			GRAND FESTIVAL SMÍCHU	 str. 8–11 	
Kompletní program naleznete dále ve zpravodaji, na divadelním webu www.vcd.cz nebo přímo na stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz , kde budou uveřejňovány i fotografie z průběhu festivalu či denní Festivalové novin(ky) s rozhovory s hosty či střípky ze zákulisí.					
ČTVRTEK	23.	10:30	MAKROPULOS musical	KONEC 12:50	ŠK
PÁTEK	24.	10:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 12:00	ŠK
ČTVRTEK	30.	10:00	MARYŠA	KONEC 12:00	ŠK
		19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 20:35 	C 2024
PÁTEK	31.	19:00	W. Russell / SHIRLEY VALENTINE		
Úspěšná one woman show S. Stašové. Skvěle napsané monodrama, v němž herečka ztvárňuje nejen Shirley, ale zároveň všechny postavy jejího mikrosvěta. Režie Z. Kaloč. ADF, Praha					

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	8.	19:00	NÁHRADA ZA 22. 11. BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	
PONDĚLÍ	13.	18:00	S. Ben Yishai SPÍLÁNÍ JEVIŠTI	PREMIÉRA str. 18–19	N1
Scénické čtení hry oceňované německé dramatičky, která přináší originální výpověď o současném divadle. Režie G. Gabašová. Uvádíme v cyklu INprojekty v české premiéře.					

ÚTERÝ	14.	19:00	ORLANDO	KONEC 20:40	↔	R1
STŘEDA	15.	19:00	ORLANDO	KONEC 20:40	↔	R2
PÁTEK	17.	10:00	A. de Saint-Exupéry / MALÝ PRINC			ŠK

Scénické čtení známého příběhu o malém chlapci, který spadl na zem přímo z hvězd, v podání mladých hereckých talentů. Připravila K. Plešková.

Mladé divadelní studio LAIK

SOBOTA	18.	19:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 21:10		P1B+P1C
--------	------------	-------	------------------------------	-------------	--	----------------

NEDĚLE	19.	17:00	E. Gaydečka / KDO JE TADY PRAPORČÍK?	PROLOG	F	
--------	------------	-------	---	---------------	----------	--

Komedie z karlínských kasáren, kde se připravují na válku zástupci různých skupin nejmladší generace a řeší zásadní kafkaovskou otázku – kdo tomu tady vůbec velí? Hrají M. Frnka, J. Chadraba, K. Kněžů a další. Režie G. Gabašová.

Činohra 24/7 a Ductus Deferens, Praha

21.–28. 1.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

str. 8–11

Kompletní program naleznete dále ve zpravodaji, na divadelním webu www.vcd.cz nebo přímo na stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz, kde budou uveřejňovány i fotografie z průběhu festivalu či denní Festivalové novin(k)y s rozhovory s hosty či střípky ze zákulisí.

PONDĚLÍ	27.	8:30	K. Plešková / POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY	str. 25	ŠK
---------	------------	------	---	----------------	-----------

Interaktivní pohádka plná hašteřivých myšek, čiperných skřítků a veselých písniček. Režie Z. Rumpík. **Mladé divadelní studio LAIK**

		10:00	POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY	str. 25	ŠK
--	--	-------	---------------------------------	----------------	-----------

VČD NA ZÁJEZDECH

SOBOTA	11.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	MLADÁ BOLESLAV	
PÁTEK	17.	19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	CHRUDIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
PÁTEK	31.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	JAROMĚŘ	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné populární inscenace jako seriózní výlet do historie i parodická komedie. Nové příběhy průšviháře Norberta Intribuse odehrávající se na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láskva, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

Ch. M. Dunford / POŘÁD JSEM TO JÁ

Dojemný inspirativní příběh ženy, která i přes nepřízeň osudu touží zůstat sama sebou. Alice jednoho dne začne zapomínat slova. Následná diagnóza zní: raná forma Alzheimerovy choroby... Hrají P. Janečková – za Alici v užší nominaci na **Cenu Thálie 2024**, E. Lásková, T. Lněnička a další. Režie K. Dušková.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. Píše se rok 1922. V Lucerně začíná silvestrovská show, jejíž hlavní hvězdou je záhadná zpěvačka E. Marty, která dokáže obrátit život naruby každému, s kým se setká... V hlavní roli P. Janečková, která byla za ztvárnění E. Marty v ušší nominaci na Cenu Thálie 2023. Režie P. Novotný.

Z. Dušek / CHYŤTE CHAPLINA!

Autorská inscenace o geniálním filmovém herci a všestranném šlechtice. Buřinka, knírek, hůlčička. To je jeden Chaplin, který přinášel spoustu legrace. Ale pak je tu ten druhý, kterého moc neznáme. Bez buřinky, v padnoucím obleku, s plachým úsměvem, skoro pořád před něčím na útěku... V hlavních rolích J. Hába, L. Špiner, M. Mejzlík a Z. Rumpík. Režie Z. Dušek.

V. Woolfová – M. David / ORLANDO

Módní show o paměti a identitě. Fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami, nejdříve jako muž, později jako žena, a hledá smysl života, vznešený cit, vášeň... Hrají V. Malá, L. Mecerodová, K. Šafránková, P. Borovec a J. Láška. Režie M. David.

M. Zade / ZŘÍT DO TMY [oidipus]

Současné drama s téměř detektivní zápletkou. Co se stane, když všechno, co jste považovali za pravdu, se ukáže jako lež? Když se život, který se zdál být bezpečný a pohodlný, náhle zhroutí? Hrají M. Sikorová, J. Pejchal, Š. Pospíšil a R. Chvalová. Režie A. Svozil.

L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?

Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl, plná bizarních situací z prostředí, kde jsou peníze až na prvním místě. Divadelní adaptace úspěšného dánského filmu z roku 2006. V hlavních rolích J. Láška a J. Pejchal. Režie A. Keita.

A. a V. Mrštíkové – K. Jandáčková / MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím provdané vesnické děvčice, který klade zcela současně otázky – Co všechno si lze koupit, nebo prodat? Jaká je cena lidského života? V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špiner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

L. Rosten – M. Hanuš PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záluďnostech studia i výuky cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

O. Brousek – R. Balaš / DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. 13. srpna 1891 se nad Pardubicemi vznášel balón Victor Hugo, který přiletěl z Prahy, a osmiletému Janu Kašparovi vnutke touhu létat... Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špiner a další. Režie R. Balaš.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Komedie roku 2007 a L. Špiner s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008! Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

T. Dianiška / ATOMOVÁ KOČIČKA

Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Příběh tří studentů aplikované fyziky, kteří zažijí něco, co ještě nikdo nadoživil. Možná jen jeden starý kocour... V hlavních rolích K. Šafránková, P. Borovec a J. Láška. Režie R. Bellan.

Ö. von Horváth str. 22–23 DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY

Působivý kabaret scén ze světa, který vstává z popela. Raněný voják hledá svou dávnou lásku, kterou zradil. Potkává však jen její odlesky v jiných ženách. Svět se změnil a už nikdy nebude jako dřív, jako před válkou. V titulní roli J. Musil j. h. Režie M. Františák.

P. Abraham – M. Mejzlíková S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Čertovská komedie o mladém mlynáři Petrovi, kterého chamtivá macecha málem připraví o mlýn i majetek po rodičích... Divadelní zpracování známého filmu J. Justa a H. Bočana na motivy pohádek B. Němcové. Hrají Š. Pospíšil, J. Hába, P. Janečková, L. Špiner, J. Láška nebo J. Pejchal a další. Režie P. Novotný.

PŘIPRAVUJEME NA ÚNOR

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE **9.** 16:00

S ČERTY NEJSOU ŽERTY

SOBOTA **15.** 19:00

ATOMOVÁ KOČIČKA

PÁTEK **21.** 18:00

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

SOBOTA **22.** 19:00

**A. A. Ólafsdóttir
TANEC V RODNÉM DOMĚ**

1. PREMIÉRA str. 20

P1

První české uvedení komedie o překvapivém průběhu jedné rodinné večeře.
Režie P. Novotný

NEDĚLE **23.** 19:00

TANEC V RODNÉM DOMĚ

2. PREMIÉRA str. 20

P2

STŘEDA **26.** 18:00

PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

PÁTEK **28.** 19:00

DO NEBES!

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE **16.** 15:00

M. Kroupa / VEJCE VEJCI aneb Jurodiví dinosauři

Pohádka o nesourodých sourozencích z dob dávno minulých, v leccem však aktuální i dnes...
Divadlo Navětví, Kožlív u Čížové

PÁTEK **28.** 18:00

NA POSLEDNÍ KOLEJI

Romantický příběh dvou lidí, plný českých písní, šansonů a poezie. **Divadlo Anfas, Praha**

115 let divadla v Pardubicích

13. prosince jsme si při mimořádné repríze muzikálu *Do nebes!* připomněli 115. výročí otevření historické budovy Městského divadla v Pardubicích.

Při této příležitosti ředitel divadla **Petr Dohnal** ocenil 13 zaměstnanců divadla – z hereckého souboru **Romanu Chvalovou, Petru Janečkovou, Dagmar Novotnou, Martina Mejzlíka a Alexandra Postlera**, dále dramaturgyni **Janu Uherovou**, sekretářku **Kamilu Filipovou**, tajemnici uměleckého souboru **Lucii Ptáčkovou**, vedoucí hospodářské správy **Hanu Švábovou**, uměleckou malířku dekorací **Veroniku Therovou**, zvukaře **Lukáše Bottu**, osvětlovače **Davidu Moravce** a PR manažera **Radka Smetanu**. „Vedení divadla při této výjimečné chvíli chtělo veřejně vyzdvihnout jejich precizní práci, kterou zde již mnoho let vykonávají. Kolegům jsem velice rád osobně poděkoval a předal malý divadelní symbol, který jim bude připomínat, že jejich dosavadní činnost měla pro naše divadlo a jeho úspěchy nepostradatelný význam,“ uvedl Petr Dohnal.

↑ JERÁBKOVA DIVADELNÍ SPOLEČNOST,
JEDNA Z PRVNÍCH PŮSOBÍCÍ VE VČD

→ A SOUČASNÍ ZAMĚSTNANCI VČD POD
VEDENÍM P. DOHNALA, FOTO P. ŠEDIVÝ

Fotoreportáž ze slavnostního večera, jehož se účastnila i řada hostů, kteří prošli Východočeským divadlem, uveřejníme v příštím Divadelním zpravodaji.

Vraťme se ale na začátek a připomeňme si, co se v centru Pardubic před 115 lety dělo. V sobotu 11. prosince 1909 se zde uskutečnilo slavnostní otevření nové

divadelní budovy. Proslovem ho zahájil starosta města a zemský poslanec František Kuchynka. Vedle politických a společenských veličin usedli v sále také hosté z Národního divadla v čele se šéfem opery Karlem Kovařovicem či spisovatelé bratři Mrštíkové. Umělecký program odstartoval uvítací řečí právník, spisovatel a dramatik Josef Štolba, poté zazněla Smetanova slavnostní předehra složená k položení základního kamene Národního divadla, následovaly inscenace hry Karla Maška *Poutník a Štolbovy* „episody z těžkých dob města Pardubic“ nazvané *1744*.

V neděli 12. prosince oslavy pokračovaly uvedením Smetanovy opery *Hubička* v podání místních pěveckých sborů Ludmila, Pernštýn a Pardubické hudební sdružení. Druhý divadelní večer přivedl na pardubickou scénu první výraznou pěveckou osobnost mimo ochotnické řady, v roli Lukáše vystoupil profesionální zpěvák Leon Geitler – tenorista pražského Národního divadla, který během své kariéry působil také ve Volksoper ve Vídni.

RaS

GRAND festival SMÍCHU

21.—28. 1. 2025

25

MĚSTSKÉ DIVADLO – SOUTĚŽNÍ PROGRAM

- ÚTERÝ **21.** 19:00 **J. Poiret / KLEC BLÁZNŮ**
Kultovní komedie s prvky drag show jako oslava svobody a sebevyjádření. Režie D. Hrbek.
Švandovo divadlo, Praha
- STŘEDA **22.** 19:00 **G. Feydeau / BROUK V HLAVĚ**
Snad nejslavnější fraška divadelní historie s nejoblíbenější dvojrolí, jakou kdy kdo napsal.
Režie J. Ryšánek Schmiedtová. Moravské divadlo Olomouc
- ČTVRTEK **23.** 19:00 **N. V. Gogol / HRÁČI**
Hazardní groteska. „Neriskovat, to dovede každý.“ Režie L. Brutovský.
Činoherní klub, Praha
- PÁTEK **24.** 19:00 **T. Dianiška / ATOMOVÁ KOČIČKA**
Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Režie R. Bellan.
Východočeské divadlo Pardubice
- SOBOTA **25.** 18:00 **Molière / ŠKOLA ŽEN**
Veselá komedie o potřebě ovládat a vlastnit. Režie M. Hába.
Činoherní studio Ústí nad Labem

ŠKOLA ŽEN, FOTO M. ŠPELDA

HRÁČI, FOTO P. NESVADBA

- NEDELE **26.** 19:00 **P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ**
 Ducháňská komedie s romantickou zápletkou. Režie K. Dušková. **Divadlo F. X. Šaldy Liberec**
- PONDELÍ **27.** 19:00 **T. Betts / S CAROLINE V KUCHYNI**
 Komedie plná černého humoru ze zákulisí kuchařské show. Režie J. Holec. **Klicperovo divadlo Hradec Králové**
- ÚTERÝ **28.** 20:00 **GALAVEČER SMÍCHU**
 Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer ČT. Moderuje P. Vacek.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – DOPROVODNÝ PROGRAM

- ÚTERÝ **21.** 17:00 **T. Maroušková – T. Gerstner Otavová / NASRANÁ MÁMA**
 Láskyplně nasraný stand-up nejen o mateřství. Režie M. Zetel. **Horácké divadlo Jihlava**
- ČTVRTEK **23.** 16:30 **R. O. Hirson / JSEM ŠPATNÁ, ŠPATNÁ ŽENSKÁ**
 Komedie o věčných hrách mezi mužem a ženou. Režie J. Bábek. **Komorní činohra, Praha**
- PÁTEK **24.** 16:30 **R. Bellan / DEN BLBEC**
 Krimi parodie na motivy Romea a Julie. Režie R. Bellan. **Divadlo Pecka Uherské Hradiště**
- SOBOTA **25.** 10:00 **POHYBOVÁ GROTESKA / Plesk, bác, jauvajs... smích**
 Divadelní workshop pro mládež od 7 do 17 let.
- 14:00 **CESTA GAGU**
 Divadelní workshop pro dospělé od 18 do 99 let.
- 20:00 **RETROJÍZDA s kapelou BINGE BAND**
 Psal se rok 1971, když H. Zagorová s V. Neckářem odletěli na turné s kapelou Olympic. Jejich vystoupení opět ožije...
- NEDELE **26.** 17:00 **ŠLITROVINY** **str. 11**
 Recitál písní J. Šlitra. **Východočeské divadlo Pardubice**
- PONDELÍ **27.** 17:00 **L. Jančíková – P. Smyczek – M. Sodomka / 3TESTRY**
 Interaktivní monodrama o životě, vůních a lásce. Režie P. Smyczek. **Divadlo Šumperk**

POEDIUM V KLUBU – DOPROVODNÝ PROGRAM

STŘEDA **22.** 16:30

A. Řehůřková / ANOMÁLIE (PUBER.TY)

Autorské čtení básnických textů, v nichž se pitoreskně střídá velká láska a fatální infantilita.

DIVADLO EXIL – PŘIDRUŽENÝ PROGRAM

NEDĚLE **19.** 17:00

M. Dadák / POUTNÍCI DO LHASY

Komický thriller, který odkrývá úmysly jedné bizarní teroristické skupiny, bojující bůhví proti čemu. Režie N. Kubínková. **Divadlo Exil, Pardubice**

PONDĚLÍ **20.** 16:30

IMPROSHOW

Show plná smíchu, o jejímž průběhu rozhodují sami diváci. **Paletáci, Pardubice**

MĚSTSKÉ DIVADLO – EPILOG

NE **9. 3.** 19:00

P. Haudecoeur – G. Sibleyras / BERLÍN BERLÍN

Komedie, která bourá zdi i bránice! Režie P. Svojtka. **Divadlo Bez zábradlí, Praha**

PO **24. 3.** 19:00

F. Apke / SLEPICE NA ZÁDECH

Groteska o šílenství, k němuž vás dožene manželství. Režie J. Dulava. **Divadlo Ungelt, Praha**

NE **27. 4.** 19:00

V. Klimáček / NOČNÍ SPOJE

Komedie o nočních spojích, které jezdí stále po stejné trase, dokud je nevykolejí láska. Režie D. Abrahámová. **Studio DVA divadlo, Praha**

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – EPILOG

ČT **13. 3.** 19:00

ROZÁLIE

Koncert zpěvačky, akordeonistky a herečky R. Havelkové.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

MEZI NEBEM A ZEMÍ, FOTO P. NEUBERT

S CAROLINE V KUCHYNI, FOTO P. BORECKÝ

Festivalové ŠLITROVINY

V listopadu jsme na Malé scéně uvedli recitál **ŠLITROVINY**, kterým jeho autoři a průvodci **Petra Janečková** a **Ladislav Špiner** chtěli vzdát hold všestrannému umělci, spoluzakladateli divadla Semafor **Jiřímu Šlitrovi**, jenž by v roce 2024 oslavil 100. narozeniny.

Večer se nesl v příjemné, až rodinné atmosféře, s herci, kteří za doprovodu muzikantů kolem **Radka Škeříka** zpívali Šlitrovy slavné songy, si notovali všichni v hledišti a možná i sledující doma u obrazovek, neboť program jsme také streamovali na sociálních sítích. Během písní moderátorské duo připomnělo životní a pracovní milníky Jiřího Šlitry, často také zaznívalo jméno **Jiřího Suchého**, který k Jiřímu Šlitrovi

neodmyslitelně patří. V průběhu večera navíc vznikl originální Šlitrův portrét, který zúčastnění umělci společnými silami vytvořili a který bude jednou vydražen na dobročinné účely. Počkáme však, až časem stoupne jeho cena a zájemci se budou předhánět ve výši svých příspěvků...

Přestože je záznam večera k nalezení na youtubovém kanálu Východočeského divadla, diváci se často dotazovali na jeho opakování. Atmosféra živého vystoupení sdíléná tady a teď přímo na místě je zkrátka nepřenositelná a jedinečná, proto si nenechte ujít mimořádnou reprízu, kterou nabídneme **v neděli 26. ledna v rámci doprovodného programu GRAND Festivalu smíchu**. O dobrou zábavu určitě nebude nouze! RaS

ŠTĚPÁN POSPÍŠIL S AUTORY A MODERÁTORY ŠLITROVIN LADISLAVEM ŠPINEREM A PETROU JANEČKOVOU.

ZÁBAVNÝ VEČER SVOU PÍSNÍ OTEVŘEL NEDOSTIŽITELNÝ VYPRÁVĚČ VTIPIŮ PETR BOROVEC.

SAMOZŘEJMĚ NECHYBĚLA ANI NAŠE MUZIKÁLOVÁ HVĚZDA MARTINA SIKOROVÁ.

A ORIGINALNÍ VÝSTUP SI PŘIPRAVILA TAKÉ KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

PETR DOHNAL

vede divadlo už pětadvacet let!

P. DOHNAL, FOTO Z. SOKOL

Čtvrtstoletí ve funkci ředitele, to je opravdu záviděníhodné. Dle tento post zastává jenom Stanislav Moša v Městském divadle Brno. PETR DOHNAL letos v listopadu oslavil pětadvacet let působení v pozici ředitele Východočeského divadla. A my, kolegové, jsme mu připravili milé překvapení. Byla to sofistikovaná, promyšlená a velmi utajovaná akce. Dlouho dopředu, když se plánoval hrací plán na listopad, se určilo, že v den jmenování budeme hrát inscenaci *Kdo je tady ředitel?* Po představení Josef Láska zastavil děkovačku a zahájil krátký přípitek oslavenci. Na domluvené znamení velká část všech zaměstnanců vyšla z hlediště a ze zákulisí na jeviště a Petru Dohnalovi popřála. Koupili jsme dvacet pět lahví sektu a nabídli i divákům. Překvapení ředitele bylo podle mě nefalšované. A my všichni jsme měli radost, že se akce vydařila. Dojetí, smích a šampaňské už vyprchaly a nastala chvíle, kdy jsem si s ředitelem sedla, abychom zavzpomínali na ty roky, kdy všechno začínalo...

Petre, když jsi převzal vedení divadla i souboru, věděl jsi do čeho přesně jdeš? Litoval jsi někdy svého rozhodnutí?

Myslel jsem si, že vím, do čeho jdu, ale vlastně jsem to nemohl ani tušit. Jinak vypadá vedení divadla z herecké šatny a jinak, když ho opravdu vedeš. Některé pozice v divadle jsem vůbec neznal. Pro

herce jsou důležité jen lidé kolem jeviště. Ty bereš v době slova smyslu jako obslužné profese, které mají pomáhat k hereckému výkonu. Mnohé činnosti vůbec nevnímáš, tak ani já jsem o nich moc nevěděl. Sama si pamatuješ, že když jsem nastoupil, ptal jsem se dramaturgů, co vlastně děláte, kromě účasti na zahajovací zkoušce. A to je vaše

práce hodně blízko zkušebnímu procesu. Měl jsem ale mnohaletou zkušenost jako herec. Před zdejším angažmá jsem byl v dnešním Národním divadle Brno a Moravském divadle Olomouc. Takže nějaké povědomí o tom, jak divadlo funguje, jsem přeci jen měl. Jestli jsem litoval – no, jako všichni, co chodíme do práce. (SMÍCH) Možná v těch prvních dnech, když jsem začal ředitelovat. Herec je totiž vždy řízený režisérem a fermanem, je dáno kdy, kde a v kolik má být, dostane scénář, přesné pokyny. Na představení mu někdo vše připraví a inspicient vás volá na jeviště. Ale když se staneš ředitelem, nikdo ti neříká, co máš dělat. Po odvolání bývalého ředitele, mém pověření řízením a předání klíčů od divadla jsem přišel do kanceláře... ta byla při právě probíhající rekonstrukci ve foyer, taková „open space“, kde pracovala celá administrativa, tajemnice i obchodní oddělení. Sedl jsem si k ředitelskému stolu, kde byl jen kalendář a jinak nic. Začali chodit zaměstnanci a ptali se na věci, o kterých jsem nic nevěděl... Kolik koupíme tohohle, jaký komu dáme honorář, za kolik vyrobíme inscenaci. Neměl jsem srovnání. Tak jsem tam seděl, oddaloval rozhodnutí a říkal, že se ještě poradím. Muselo to působit dost nedůvěryhodně. Koukal jsem do kalendáře, který byl pospaný od bývalého ředitele a od data mého nástupu tam nebylo nic. Žádné schůzky. Věděl jsem, co chci, ale vůbec jsem netušil, jak toho dosáhnout. Kde začít. Do toho probíhala rekonstrukce celého divadla a já byl brán jako stavbyvedoucí, musel jsem rozhodovat, kde a jaké budou kliky a kam se budou otevírat dveře. Postupně jsem se učil číst v projektech a začal se seznamovat se všemi profesemi, obcházel jsem jednotlivce, zval si oddělení, ptal se jich, co potřebují,

co si do budoucna představují. Pak jsem z projektů zjistil, že kapacita divadla se má z pětiset míst snížit na dvě stě padesát, a to byl jeden z impulzů, začít rychle něco konkrétního dělat.

A tušil jsi, že to bude trvat celé čtvrtstoletí a zajisté ještě pár let v budoucnu?

Vůbec ne. Od začátku jsem říkal, že to dělám jenom na přechodnou dobu, než se najde nový ředitel, protože jsem chtěl v první řadě hrát divadlo a pokračovat ve své podnikatelské činnosti. Nechtěl jsem sedět v kanceláři a běhat za politiky. Když se blížil konkurz na období šesti let, tak jsem to hodně zvažoval. Ale už jsem věděl, co chci s divadlem dělat a co by se mělo změnit. Zásadní třeba bylo, že vůbec nefungovala komunikace mezi dílnami, technikou a uměleckým souborem, administrativou byla úplně odríznutá ode všeho dění. Chtěl jsem, aby se vše propojilo a bylo jasné, že divadlo je jeden celek. I teď stavím na tom, že všichni musí být pevnou součástí řetězů, který je tak silný, jak silný je jeho nejslabší článek. Z pohovorů, co jsem se zaměstnanci vedl, vyšlo najevo, že někdo se mnou nechtěl spolupracovat, nepříjaly změny, které nastávaly. S některými lidmi jsem nechtěl zas pracovat já. Hrál jsem rovnou hru. Otevřeně jsem říkal, že pokud budu ředitelem, nastane mnoho změn a některé budou bolestné.

Ano, bylo to někdy dost bolestné. Nastala dvojitá výměna ekonoma a trojnásobná změna vedoucí obchodního oddělení, vedoucí hospodářské správy, hlavní účetní, sekretářky... To byly jen první kroky k vyřešení dlouhodobých problémů a chyb v hospodáření a nakládání s majetkem. To jsem se dočetla v jedné z prvních koncepcí pro výběrové řízení divadla. V prvních letech nastalo asi 70 personálních změn a někdy to nebylo nic příjemného, nevzpomínám na to rád. Rozpustil jsem také taneční soubor, a i když někteří tanečníci s námi externě spolupracují dodnes,

nebylo to pro nikoho jednoduché. Vybavuji si, jak jsme seděli s ekonomickým náměstkem Buchalem a říkali si: „No tak dobře, ale co teď dál? Asi bychom měli taky něco budovat, nejenom bourat...“

Některá oddělení tě zvlášť „potrápila“. Jak jsem zmínila, obchodní oddělení jsi několikrát obměnil, bylo nutné se s mnoha zaměstnanci rozloučit, někteří z nich dokonce vedli s divadlem soudní spory. A s některými zase divadlo. Myslíš, že v současnosti je toto pracoviště stabilizované? Určitě ano. Teď tam jsou schopní lidé, kterým důvěřuji, a navíc je to pracoviště zabezpečeno i po technické stránce. Dnes je daleko složitější dělat nějaké nekalosti. I když to nechci zakříknout. Kdysi se třeba prodávaly dublované vstupenky na nečíslovaná místa v některých sálech, třeba když jsme hráli na Hronovické scéně nebo na Kuřce. Zisk z falešných vstupenek šel do kapsy obchodníků. Jsem trpělivý k lidem, kteří se učí, mají nějaký problém nebo chybovali, to se může stát každému. Tam je možnost nápravy. Pokud lžou a kradou, tak se mi udělá černě před očima a musím s nimi skončit. I kdyby to byl můj kamarád, nedůvěru, která nastane, nejdě překonat. A během těch let se to bohužel stalo několikrát.

Alfou a omegou jsou herecký soubor a dobře sestavený dramaturgický plán. Ve zmíněné koncepci píšeš, že preferuješ divadlo velkých hereckých příležitostí, her velkých příběhů a náročných titulů. Pořád si to myslíš?

Na tom se nic nezměnilo. A mám radost, že jsme v této cestě vytrvali a dělali divadlo, které se opíralo o velké výkony herců a režie, kterým diváci rozuměli. Ustáli jsme období cool dramatiky, do které jsme se nepropadli, přitom to byl silný proud a vypadalo to, že divadlo se bude dělat už jenom tímto způsobem. Ustáli jsme i to, když si režiséři brali klasické texty jako rukojmí, přetvářeli a devastovali skvělé hry a viděli v tom umění. Dělali jsme divadlo, kterému jsme rozuměli,

zabývali se tématy, o kterých jsme chtěli mluvit. A vyplatilo se. Dnes mám radost, že mladá generace dramaturgů a režisérů, která vychází ze škol, má totéž myšlení. Dělají s respektem, ale novými moderními prostředky klasiku, která je vložena, přehledná a vztahuje se k současnosti, je srozumitelná a může ji přijímat běžný divák. Takové divadlo baví i nové mladé diváky. O tyto začínající umělce se chci opírat a dávat jim příležitosti.

Tvou vizí bylo i budování pevného souboru s výraznými hereckými osobnostmi – to zní krásně, ale jak se to realizuje?

Mým cílem bylo, abychom měli soubor plný osobností, které budou schopné hrát velké role. Dnes to tak máme, všichni herci je mohou hrát, ale problém trochu je, že všichni je chtějí hrát, a ne vždy jsou trpěliví na ně čekat. Na druhou stranu, když pak dobrý herec hraje menší roli, je vidět, že je vyhraný a podává skvělý výkon, to je pak radost se dívat.

Hraješ tolik, kolik bys chtěl? Kvůli vytíženosti uvádíš funkci ředitele máš omezené možnosti. Není ti líto nevyužitých příležitostí, které by tě mohly potkat? Nikdy jsem neovlivňoval režiséry, neříkal si o roli. Samozřejmě, že by šlo dělat divadlo přes sebe, nasadit titul, kde bych hrál vysněnou roli, a nepochybně to někde i takto funguje. Já jsem to nikdy nedělal, protože režisér si vždy má herce svobodně vybrat. Jinak bude nešťastný režisér, herec, a nakonec i divák. S dramaturgy od režisérů požadujeme, aby v návrhu obsazení dělali možné varianty. Pro vyváženější vytíženost souboru obsazení někdy ovlivňujeme, ale nikdy proti vůli režiséra. Předpokládám, že i mě dramaturgie někdy postaví do řady s jinými jmény, a když si mě režisér obsadí, mám z toho radost, protože vím, že to není proti jeho vizi. Neměl jsem nikdy vysněné role a myslel jsem si, že hraji obvykle spíš víc, než mi náleží. Dostával jsem příležitosti a přistupoval k nim velmi pokorně. →

Teď je toho trochu méně, posunul jsem se do věku, kdy není tolik přiležitosti. Dávám přednost střední a mladší generaci. Ale doufám, že nějaké role ještě přijdou, protože pro mě je velmi důležitý přímý kontakt s představením. Můžu přímo vidět, jak pracují ostatní kolegové i lidé v zákulisí. Když si po představení povídám s herci, jsou pak otevřenější, zapomínají, že s nimi sedí ředitel... A to je dobře, jsem jeden z nich.

S čím se pracuje lehčeji – s penězi, či s lidmi?

S lidmi je to těžší, ale mnohem zábavnější. Musíš se včítovat do toho, co chtějí, jaké mají potřeby, vize, touhy, talenty a pracovat s tím. Je to mnohem pestřejší. Práce s financemi je taky těžká, ale má to řád, pevná kritéria – buď peníze máme a můžeme je utratit, nebo nemáme. Naštěstí mám vedle sebe skvělého ekonoma Bohumila Kosa, který řídí administrativu a výrobu, dělá mi podrobný ekonomický přehled, vypracovává rozbor a výkazy hospodaření, pomáhá s grantovými řízeními. Naše vzájemná spolupráce funguje perfektně.

Když vyjmenuji jenom pár věcí, co se za ty roky povedly a které jsi inicioval a realizoval – rekonstrukce divadla, založení GRAND Festivalu smíchu, přestavba dělenského dvora, vybudování Malé scény ve dvoře, vytvoření nového

hracího prostoru na rondelu Kunětické hory, sbírky na slavnostní malovanou oponu, lustr... Máš ještě něco v záloze? S čím přijdeš příště?

Nechci už dělat žádné podobné sbírky. Pořádali jsme je v době, kdy pro to byla příznivá nálada. Prostřednictvím nich se podařilo vytvořit s diváky tak trochu vlastnický vztah k divadlu. Přivedli jsme do divadla lidi, kteří sem běžně nechodili. Vznikající firmy i menší podnikatelé, co se začínali etablovat, chtěli divadlu přispět. Mělo to pozitivní vliv i na zvyšování návštěvnosti. Když jsme dělali třetí sbírku na zvon do zvonice sv. Bartoloměje, tak jsem cítil, že zájem opadá. Atmosféra ve společnosti už je jiná. Žádné takové sbírky proto neplánuji, ale každoročně se připojujeme a podporujeme některé charitativní počiny. Další projekt bude možná vynucený – může se totiž stát, že kvůli opravám rondelu na Kučce zde nebudeme moci hrát, pak to budeme muset vzít jako výzvu a hledat nový prostor.

Jak odpovídáš? Vedle funkce ředitele ještě hraješ, vedeš dabingové studio, kde režiruješ. Jak vypadá tvůj den, když nemáš žádné pracovní povinnosti? Něco stloukáš, jak tě znám...

Přesně tak! Baví mě i řemeslná práce. Na chatě pracuji na všem, co se dá. Přistavovali jsme zde patro, tak jsem se naučil zedničit,

udělal si elektriku a něco z instalatérství, koupil jsem si na to i svářečku. Letos o prázdninách jsem dělal kuchyň, vrtal, řezal, vyřezával... Krásně jsem si u toho odpočinul. Ale největší relax pro mě je jakýkoliv čas strávený s celou mojí rodinou a především vnoučkami, Aurinkou a Mariánkou, ty mi život prodlužují a obšťastňují.

Kde se vidíš za pět let?

Ještě tady v divadle, doufám. Spadá to do období mého funkčního období. A co bude pak? Zatím to neřeším. Myslím, že časem někomu předám umělecké vedení souboru, ale určitě to bude promyšlený krok. Pokud budu zdravý a mít na to sílu, možná se ještě budu chtít podílet na vedení divadla, ale možná, že už budu chtít jenom hrát... To vše bude záležet na spoustě okolností a nejspíš bude úplně lhostejné, co si představuji já. Takový je život a já si teď jenom přeji, aby v mé rodině byli všichni zdraví, to ostatní bude mít svůj přirozený vývoj, kterému se určitě nebudu bránit. Rád bych našel někoho, komu bych mohl divadlo předat, aby pokračoval v tom, co jsem tu začal a já si mohl třeba jenom spokojeně hrát... Přemýšlím o tom, ale zatím na to snad mám ještě chvíli čas.

Co bys přál našemu divadlu do budoucna?

Abym stále dobrou tvůrčí atmosféru, kterou nyní má. Nedávno mě překvapili kolegové, když mi gratulovali ke čtvrtstoletí setrvání ve funkci. Nebyla to slušnost, ani povinnost. Bylo to pro mě nečekané a moc milé. A já se utvrdil v tom, že patříme k sobě, umíme spolupracovat, nejsme rozhádaní, dokážeme tahat za jeden provaz. To, že máme občas na něco jiný názor, je logické, a dokonce prospěšné. Byl bych rád, kdyby se udržela tato dobrá a vzájemně otevřená pracovní i lidská atmosféra, kterou tu vnímám. Jedině tak se dá dělat mnoho skvělých představení.

JaU

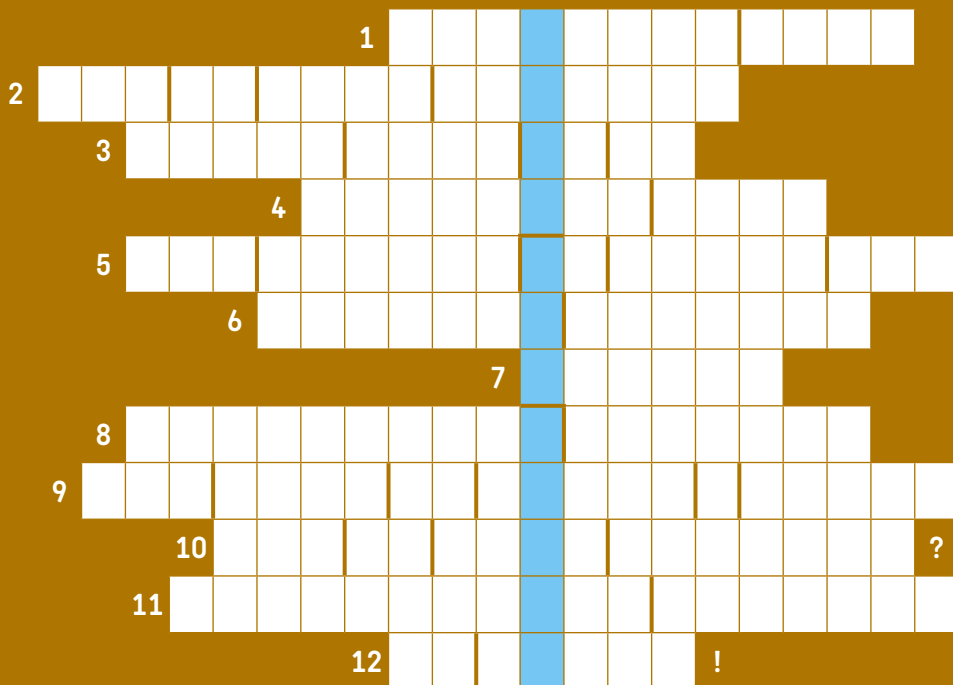
← COBY LÍZAL V MARÝŠE, ZA KTERÉHO BYL V ŠIRŠÍ NOMINACI NA GENU THÁLIE 2023, FOTO M. HANČOVSKÝ

Mrštíkovská KŘÍŽOVKA

ELIŠKA JECHOVÁ je součástí hereckého souboru našeho divadla druhým rokem, nechávala jsem si ji záměrně téměř na konec tohoto „křížovkářského kola“, aby mezitím nasbírala co nejvíc hereckých příležitostí. Když jsem ji poprosila, aby ze svého dosavadního repertoáru vybrala nějakou oblíbenou inspirativní repliku, ocitovala českou dramatickou klasiku, v níž si zahrála titulní roli:

„Třeba nemám tolik rozumu jako vy, ale (viz tajenka).“

Podle Elišky může být právě tato sto třicet let stará věta inspirací v dnešní uspěchané době, v níž se lidé možná zbytečně často řídí rozumem, místo aby dali na svůj cit a intuici, a usnadnili si tak těžká rozhodnutí. Jak tedy zní replika mladinké vzdorovité Maryši ve své úplnosti? To zjistíte, podaří-li se vám vyluštit tajenku. Postup je stále stejný – na následující dvojstraně najdete fotografie Elišky z různých inscenací, jejichž názvy bude třeba odhalit a následně zapsat do stejné očíslovaných řádků doplňovačky. Správné znění tajenky zašlete na adresu dramaturg@vcd.cz do konce ledna, 3. února z nich vylosujeme tři šťastlivce, kteří od nás obdrží po dvou vstupenkách na libovolné představení VCD.

Výherkyním zapeklité cizojazyčné Ředitelské křížovky – paní Petře Ambrožové, paní Martině Plašilové a paní Lucii Vařekové – srdečně gratulujeme, tajenka zněla „Ěg er forstjóri.“ V doslovném překladu tedy: „Jsem generální ředitel.“

PRVNÍ ČESKÉ SPÍLÁNÍ JEVIŠTI

G. GABAŠOVÁ

Nový rok zahájíme v divadle premiérou scénického čtení v rámci cyklu INprojekty tradičně na Malé scéně ve dvoře. K režii jsem si přizvala opět mladou tvůrkyni, čerstvou absolventku činoherní režie pražské DAMU GABRIELU GABAŠOVOU. O svém talentu mě přesvědčila, když jsem viděla její školní inscenace klasických dramatických textů. Spolu s kolegy Janou Uherovou jsme se pak jely podívat na premiéru její autorské komedie v Tvůrčím domě Elišky Peškové při pražském Svandově divadle. Gabriela v ní dokázala mimo jiné to, že jí jako autorce a režisérce nechybí onen vzácný dar umění žánru komedie, což si vy jako diváci můžete ověřit také v prologu GRAND Festivalu smíchu, do něhož jsme zmíněnou inscenaci Kdo je tady praporeček? pozvaly. Ale ještě předtím vás právě prostřednictvím tohoto rozhovoru srdečně zveme na českou premiéru hry SPÍLÁNÍ JEVIŠTI, jejíž autorkou je Sivan Ben Yishai, německá autorka izraelského původu píšící anglicky, cenami ověřená hvězda současného německého divadla.

Gábi, mezi tvými dosavadními režiiemi dominuje spíš pravidelná dramaturgie – hry, které by se daly označit za světovou klasiku – Shakespeare, Brecht... Ty jsi režirovala na půdě DAMU. Vyhovuje ti pravidelná dramaturgie, těhneš ke starším textům, které lze interpretovat novým způsobem? Anebo šlo spíše o zadání ze strany školy?

Práce s klasickými texty mi

rozhodně přinesla cenné zkušenosti. Shakespeare a Brecht jsou autoři, kteří mají co říct i dnešnímu divákovi, a nacházet nový kontext pro jejich díla je vzrušující výzva. Na DAMU to bylo částečně dáno zadáním, ale i volbou – chtěla jsem pochopit, proč jsou některé texty tak nadčasové a jak je lze oživit pro současné publikum. Nicméně mým cílem je posouvat se i k autorským projektům a novým formám.

Jak si studující režisérka/režisér vybírá tituly, potažmo témata pro své ročníkové práce a pro absolutorium? Jak velkou volnost při výběru má?

Škola dává určitou volnost, ale samozřejmě existují limity – například požadavky na rozsah, počet postav nebo obsazení konkrétních herců z ročníku. Výběr tématu bývá kombinací osobních preferencí a dialogů s pedagogy.

To je tedy dobrý trénink pro budoucí práci v divadle. Tvoje první premiéra mimo školu proběhla poměrně nedávno v Tvůrčím domě Elišky Peškové. Ve spolupráci s mladým týmem souboru Ductus Deferenc vznikla komedie Kdo je tady praporeček?, na které ses podílela autorsky. Naznačila jsi, že autorské divadlo tě v budoucnu láká...

Rozhodně ano! Práce na Praporečkovi byla úžasná zkušenost. Možnost tvořit vlastní příběh a přenést ho na jeviště je osvobozující i nesmírně obohacující. Mám ráda humor jako prostředek, jak se vypořádat i s vážnými tématy, a do budoucna chci v autorském divadle určitě pokračovat. Kdo je tady praporeček? je vlastně první díl Post-apokalyptické trilogie. Momentálně s Eliášem Gaydečkou píšeme druhý díl, který má pracovní název Atomový kryt. Bude o tom, jak bychom se jako generace vypořádali s úkolem zachování pokračování lidského života na zemi.

Jak bys popsala soubor Ductus Deferenc a jeho nynější spolupráci v Tvůrčím domě Elišky Peškové?

Soubor vznikl jako skupina mladých tvůrců, z nichž se většina zná už ze studií. V Tvůrčím domě máme prostor experimentovat a zkoumat, co všechno divadlo může být. Plánujeme ročně uvést několik inscenací, které budou oslovovat nejen mladé publikum, ale i lidi, kteří hledají něco

neotřelého. Naším cílem je prostor nejen využívat, ale i kultivovat jako centrum pro současné divadlo.

Když jsme spolu vybíraly titul pro scénické čtení, ukázalo se, že máš povědomí o současné světové dramatičce, a že dokonce sama píšeš. Nakonec jsme vybraly hru Sivan Ben Yishai, autorky, která v letošním roce vstoupila už i na česká jeviště – nejdříve v Praze v divadle Letí, kde její hru LÁSKA/Argumentační cvičení režírovala Kasha Jandáčková, a poté v Národním divadle Brno, kde uvedla režisérka Aminata Keita hru Like Lovers Do (Paměti Medúzy). Co tě na tvorbě této autorky zajímá a co konkrétně tě zaujalo na textu Spilání jevišti, který vznikl během covidových let?

Na první pohled mě zaujal jazyk – provokativní, poetický a zároveň ostrý. Hra reflektuje současnou společnost, její rozklad a izolaci, což mě oslovilo. Její texty jsem začala číst během pandemie, kdy mě fascinovalo, jak dokáže vystihnout ve frustraci i touhu po spojení. Humor ve Spilání jevišti mi připadá osvobozující a současně velmi trefný. Autorka si dokonce s diváký pohrává natolik, že je během hry přímo vybízí, aby odešli – což mi přijde vtipné, protože v českém divadle bychom spíš řekli: „Odcházet můžete, ale až po děkovačce!“ A několikrát se také ptá: „Jak je to dlouhé?“ – což je otázka, kterou si jako diváci v duchu pokládáme, ale autorka chce, aby zazněla nahlas.

Spilání jevišti je poměrně rozsáhlý text, který není možné v rámci scénického čtení interpretovat v celé jeho délce. Je tedy potřeba promyšleně škrtnat a zbavovat se některých motivů. Co je pro tebe podstatné, co v textu musí zůstat?

Určitě bych chtěla zachovat humor a ostrý pohled na společenské fenomény. Text je plný nadsázky a zároveň jde o hluboce osobní výpověď, což jsou kvality, které mě fascinují. Věřím, že i ve scénickém čtením můžeme divákům

nabídnout intenzivní zážitek, pokud tedy dřív neodejdou... (SMÍCH)

V rámci příprav před samotným zkoušením je také potřeba text rozepsat mezi jednotlivé postavy, protože ve svém původním stavu je tak variabilní, že je možné jej rozdělit mezi libovolný počet herců. Jak obecně tě tahle mravenčí práce s textem baví?

Baví mě to hodně – je to trochu jako skládat puzzle. Každé rozhodnutí ovlivňuje dynamiku celé inscenace. Hledám rovnováhu mezi tím, co je v textu klíčové, a tím, co bude na jevišti fungovat nejlépe. Zároveň, jako vystudovaná herečka, dávám hodně na intuici, rytmus textu a vybírám to, co lze dobře rozehrát.

„Spilání“ patří především německému jevišti, řada skutečností proto nemusí být českým divákům zcela srozumitelná. Naše divadlo není zdaleka tak apelaativní a politické jako to německé, rozhodly jsme se tedy k dílčím úpravám, abychom mohly hru „napasovat“ i na česká jeviště. Mělo by tedy jít také o výpověď mladé české generace tvůrců, mezi které patříš. Jakým způsobem v tomto případě postupuješ? A můžeš uvést nějaký příklad typicky české zákulisní divadelní reality, kterou mladí tvůrci prožívají?

Naslouchám kolegům a herecům, sbírám jejich cenné postřehy o tom, co rezonuje v nich a kolem nich. Řekla bych, že česká divadelní realita je někdy dost pragmatická, což se snažím reflektovat i v úpravách. Například jsem do textu akcentovala momenty, které naráží na tendenci humor využívat jako obranu. Abych ale zmínila některé konkrétní postřehy kamarádů divadelníků – podstatné je určitě téma podfinancování divadel, divadlo se nedaří dostat na kulturní úrovni v očích diváků na takový level, že by bylo soběstačné. Hlavně pokud jde o malá divadla, která často představují onu podstatnou roli v tvorbě autorských textů. Některé z nás i šve, že nezkušení diváci se často nechají zastrašit „avantgardismem“,

kteří je ale ve skutečnosti pouze hledáním našeho jedinečného stylu, ale protože se pravděpodobně vzdaluje od běžných estetičtých konvencí, musíme často dělat různé ústupky.

Svoji hru s názvem Escape si šetříš pro MeetFactory, divadlo, které tradičně oslovuje mladé tvůrce a rádo podporuje jejich autorské projekty. Můžeš říct, o čem tahle inscenace bude a kdy se chystá premiéra?

Escape je satira na technologický, odlišštěný svět, ve kterém se divadelní představení přizpůsobují přáním diváků. Hlavní hrdina se postupně ztrácí v umělém světě, kde si může upravit nejen svůj příběh, ale také identitu. Escape ale nakonec v MeetFactory nebude, spolu s tamní dramaturgií jsme se vydali cestou divadelní adaptace prózy. Datum premiéry je zatím v jednání, měla by být začátkem příští sezóny, titul vybíráme.

Co dalšího tě jako režisérku a tvůrkyni čeká?

Pracuji na dalších autorských textech a inscenacích. Ráda bych propojovala současná společenská otázky s odvážnými scénickými formami. Také se těším na nové spolupráce a možnosti objevovat, kam až se dá divadlo posunout. Tvoříme druhý díl „Post-apo“ trilogie, zároveň brainstormujeme třetí. Chystám se na režisování do MeetFactory a snad není tajemstvím, že pracuji na autorském textu pro Rubín. Ráda bych našla místo pro Escape a ráda bych si zinscenovala i své velmi osobní ženské monodrama s názvem Sama mezi svými. AnZH

TriloByte[®]
Ltd.
STATISTICAL
SOFTWARE

SPONZOR POŘADU

V NÁVŠTĚVNOSTI se pomalu blížíme k předcovidovým číslům

Východočeské divadlo pravidelně navštěvuje přes sto tisíc diváků ročně, čímž se řadíme mezi nejnavštěvovanější jednosouborová divadla v republice. Před covidovou pandemií jsme stotisícího diváka vítali na konci října, nyní přichází s měsíčním zpožděním. Vloni to bylo 1. prosince. **Letos se jubilejní divák bavil na derniéře komedie Fantastické divadlo v sobotu 30. listopadu.** Pomalými krůčky se tak návštěvnost Východočeského divadla vrací na úroveň předcovidových sezón. Pro zajímavost, v roce 2019 VČD přivítalo 162 844 diváků, v covidových letech 2020 a 2021 pouze 64 110 a 60 061, v roce 2022 to už bylo 122 741 a vloni 136 951 diváků.

Stotisícím divákem VČD roku 2024 se stala paní Ludmila Krausová z Chrudimi, která seděla v 7. řadě na sedadle se šťastným číslem 111. Jubilejní divačka na sebe prozradila, že je více než jen občasným divákem a návštěvníkem divadla a že za kulturu obecně vyráží velmi ráda. A to se jí tentokrát vyplátilo, protože jí před představením osobně poděkoval a pogratuloval ředitel divadla Petr Dohnal, který jí na

jevišti předal poukázku na předplatné pro dvě osoby, květiny a dárkový balíček s publikací o GRAND Festivalu smíchu, deskovou Hrou principlů, CD vybraných hudebních titulů a dalšími upomínkovými předměty. Firma Lejhanec klenoty – hodiny jako každý rok stotisícím divačce věnovala náramkové hodinky. RaS

↓ STOTISÍCÍ DIVAČKA ROKU 2024, PANÍ L. KRAUSOVÁ, FOTO J. SEJKORA

Jak bude vypadat TANEC V RODNÉM DOMĚ?

Ve středu 4. prosince do dekoračních dílen zavítal režisér **Petr Novotný** se svým dvorním scénografem **Ivo Žídkem**, jenž zde nastínil svou představu dekorací naší první novinky roku 2025, kterou bude hra **TANEC V RODNÉM DOMĚ** současné islandské dramatičky **Auður Ava Ólafsdóttir**. Originální komedie o jednom rodinném setkání, které mnohým zúčastněným přinese nejedno překvapení, bude mít premiéru 22. února v Městském divadle. A bude se jednat o českou premiéru!

RaS

UKÁZKA SCÉNOGRAFICKÝCH NÁVRHŮ VÝTVARNÍKA I. ŽÍDKA.

I. ŽÍDEK S DRAMATURGYNÍ HRY J. PITHARTOVOU.

FOTO J. SEJKORA

1989–1924 ... 35 LET SVOBODY

Východočeské divadlo ve spolupráci s městem Pardubice uspořádalo vzpomínkovou akci k **35. výročí Sametové revoluce**. Na neděli 17. listopadu svolalo před divadlo – do míst, kde se v roce 1989 soustředily protirežimní demonstrace – shromáždění, na němž pamětníci vzpomínali na přelomové listopadové události. Zaznívaly však také slova o křehkosti svobody a demokracie, které nejsou samozřejmostí, jak by se pro současnou mladou generaci mohlo zdát, a za které je nutné bojovat i dnes.

Neformální setkání občanů a přímých účastníků manifestací v Listopadu '89 moderoval ředitel VČD **Petr Dohnal**: „17. listopad je pro mě připomínkou doby, kdy se díky odvaze lidí podařilo dosáhnout změny, která nám přinesla svobodu a demokracii. Jako někdo, kdo

revoluci zažil, si velmi vážím těchto hodnot a věřím, že je důležité je stále chránit a připomínat si jejich význam.“

Připomínku půlkulatého výročí revoluce, během které byla historická budova divadla nasvícena v barvách trikolóry, zahájila česká hymna v provedení souboru **Žestová harmonie** při ZUŠ Pardubice, Havlíčkova, poté k mikrofonu na divadelním schodišti přistupovali mimo jiných i **Sárka Kuchtová** z Paměti národa, ředitel Památníku Zámeček **Viktor Janák** či historik **Vladan Hanulík** z Univerzity Pardubice a herci **Josef Vrána** se **Stanislavem Lehkým**, kteří se zaplněným náměstím komunikovali i před pětatřiceti lety. Shromáždění pak zakončila ikonická píseň Modlitba pro Martu v podání zpěvačky **Veroniky Hložkové**. RaS

ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE VČD PETERA DOHNALA.

SCHODIŠTĚ OPĚT ŽÁŘILO SVĚTLEM SVÍČEK.

JOSEF VRÁNA SE STANISLAVEM LEHKÝM ZAVZPOMÍNALI NA REVOLUČNÍ CHVÍLE PŘED PĚTATŘICETI LETY.

NA AKCI NECHYBĚLA ANI PEDAGOŽKA A SIGNATÁŘKA CHARTY 77 JARMILA STIBICOVÁ. FOTO TOMÁŠ KUBELKA

DON JUAN už se nevrátí

VĚTŠINA Z DAMSKÉHO OBSAZENÍ HRY DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY, FOTO P. ŠEDIVÝ

Na úpatí nového roku skončí svůj poměrně krátký divadelní život inscenace **DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY**. Premiéru měla v květnu 2024. Režiroval ji vynikající režisér Martin Františák, který do parubického divadla zavítal poprvé. Titulní roli ztvárnil herec Jan Musil.

S Janem jsme si obsáhle povídali již před premiérou, proto jsem o rozloučení požádala jeho ženské protějšky, kterých je v inscenaci víc, a většina zúčastněných dam hraje hned několik rolí. Zeptala jsem se, jak se jim pracovalo pod vedením jednoho z nejlepších současných českých režisérů a co by vzkázaly svým postavám na rozloučenou.

DAGMAR NOVOTNÁ (První subreta, Matka, První žena v lese):

Já si vždycky vážím krásné práce a dalo by se říct, že zejména spolupráce s režisérem. V případě Martina Františáka se mi splnilo všechno, co si herec v tomto smyslu může přát. Hodně nových věcí jsem se naučila, protože herec se učí stále. A má štěstí, když má od koho. Při práci vládla pohoda a vzájemná slušnost. Když se těšíte na zkoušky a mrzí vás, když končí, o samotném představení ani nemluvě, je to, věřte mi, svátek.

A svým postavám vzkážu: Inu, je mi zkrátka líto, že se už nepotkáme...

JINDRA JANOUŠKOVÁ (Správcová, Sousedka, Druhá žena v lese, Hostinská): Miluju improvizaci. Moment překvapení, a to se při zkouškách dělo. Moc mě bavilo, že jsem se mohla odvázat. Moje roličky nebyly velké, ale barevné a každá jiná. O to jsem se snažila. Práce s panem režisérem byla jiná a objevná. Děkuji a těším se na další spolupráci – kdyby měl čas a chuť s námi pracovat.

A co bych řekla postavám? Holky, nemáme to jednoduchý.

LUDMILA MECERODOVÁ (Babička): S Martinem Františákem se pracovalo maximálně dobře. Byl inspirativní, bez nátlaku. Na zkoušky jsem se těšila. Své Babičce na rozloučenou říkám: Díky, že jsme se potkaly, bylo mi ctí a potěšením.

VERONIKA MALÁ (Sestra, První výtvarnice, Starší dcera, Čtvrtá dáma): S Martinem se mi pracovalo výborně, hlavně s respektem k němu samému a absolutní pokorou, baví mě, jak hledá pravdu a nechce výsledek na první zkoušce, ba naopak. Je naprosto precizní a každá jeho připomínka dává smysl, i přesto, že vám to práci

neulehčí, ale naopak jste plní výzev a nutí vás to pracovat, přemýšlet, a přitom být autentický i v takovém divadelním tvaru, jako je tahle inscenace.

Moje postavy a všechny ostatní mi budou moc chybět, už jen kvůli procesu té společné práce a kolektivu, který tam máme. Je mi asi velice blízké téma Dona Juana a děj hry jako takový, protože se v něm skrývá naše lidskost, která je, myslím si, neměnná. Všichni milujeme, žálíme, mstíme se, odpouštíme a nejsme neomylní... a přitom se snažíme žít tak, jak to nejlépe umíme.

KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ (Druhá lehká holka, Mladší dcera, První venkovské děvče): Práce s panem režisérem se mi velice líbila a moc mě bavila. Bylo to něco jiného, pro mě nového, hlubokého. Moc ráda na to zkoušení vzpomínám, i díky tomu, jak skvělou partu dam a dívek jsem okolo sebe měla! Svým třem postavám vzkazuji velký dík.

MARTINA SIKOROVÁ (Služka, Druhá dáma, Masko): Francin, jak mu většina lidí říká, ale já se k tomu odvažuju poprvé, je kouzelník a zkoušení bylo moc fajn. Hej, Druhá dámo, fakt cukor??? Masko, masku dolů, prosím. Služko, díkes!

ELIŠKA JECHOVÁ (První lehká holka, Číšnice, Třetí dáma): S režisérem Martinem Františkem jsem velmi ráda spolupracovala. Cenila jsem si jeho otevřenosti k improvizaci a bizarnostem. To jsem dlouho

nezažila. Vše vyplývá ze situace, nemělo by to být uměle natrénované. Nějaké aranžmá je samozřejmě postavené, ale nemělo by se jednat o nic robotického. Takhle by podle mě mělo divadlo vypadat. Všechny mé postavy mě bavily a budou mi moc chybět, protože jsem se s nimi opravdu ráda setkala.

TEREZA BLAŽKOVÁ j. h. (Řeznice, Blondýna na kluzišti, První děvčátko): Spolupráce s panem režisérem Františkem mě nesmírně bavila a v mnohém mě také obohatila. A ještě jsem se mohla při práci na Juanovi zase potkat s pardubickým souborem. Co víc si tedy přát?

A co vzkázat postavám? Určitě provedu svůj rozlučkový rituál, který spočívá v pořádném objetí postavy skrze kostým. A děkuji se jim za krásně strávený čas, který v tomto případě byl, bohužel, poněkud krátký...

JINDŘIŠKA HANUŠOVÁ j. h. (Druhá výtvarnice, Dáma z Bernu, Druhé venkovské děvče): Práce s Martinem pro mě byla velmi důležitou zkušeností. Při zkoušení Juana jsem byla stále ještě studentkou na DAMU a sejt se při práci s takovým režisérem pro mě byla velká čest.

Malířko, děkuji, že jsem díky tobě „musela“ líbat Veroniku Malou. Dámo z Bernu, tobě zase děkuji za tvůj britický humor. A do třetice děkuji Druhému děvčeti, které bylo díky návratu do dětství a možné stylizaci za odměnu.

JaP

PŘEDPLATNÉ NA ROK 2025 lze pořídit i v lednu

Naši stávající abonenti si své roční předplatné již obnovili a uvolněná místa čekají na své nové majitele. Najdete mezi nimi i velmi atraktivní místa v přízemí, dokonce i v předních řadách (bát se však není třeba ani cenově výhodnějších sedadel na I. či II. balkóně).

Pokud tedy rádi navštívujete Východočeské divadlo, i teď v lednu si můžete pořídit **ABONMÁ NA ROK 2025**, které vyřeší problém s občasným obtížným sháněním vstupenek na naše divácké hity. Podstatným bonusem předplatného je také rozdíl v ceně oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám!

V současné chvíli nabízíme celou řadu ročních abonentních cyklů – **dopolední, klasické večerní a podvečerní, speciální** předplatné tzv. na zkoušku s výběrem čtyř titulů (jeden z nich dokonce na Kunětické hoře), **kupónové...** Určitě si vyberete!

Podrobnější informace o všech typech předplatného naleznete na našem webu www.vcd.cz, kde lze také abonmá on-line zakoupit. Nebo vám poradí v kanceláři předprodeje vstupenek za divadlem.

Těšíme se na vás!
RaS

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

12. ledna uplyne 55 let od derniéry jednoho z pardubických provedení textu **Pavla Kohouta AUGUST AUGUST, AUGUST**. Cirkusové podobenství o krutosti světa, v němž vedle našich herců účinkovala i řada externistů a orchestr VČD s kapelníkem **Ladislavem Odstrčillem**, režíroval **Josef Janík**, který ji inscenoval téměř jako čisté politikum se silným protiokupačním vyzněním. Titul se začal zkoušet nedlouho po okupaci Československa s premiérou 22. března 1969.

Titulní roli klauna Augusta Augusta ztvárnil vynikající **Jiří Císler**, který zde uplatnil svou drastickou komiku, aby v závěru o to více vynikla tragédie klauna, jehož sen „frizúrovat vosm bílejch lupicánů“ skončí tím, že je předhozen tygrům.

Poslední nastudování Kohoutovy hry z prostředí manéže, která se stává metaforou světa, ve VČD režíroval **Michael Tarant** v roce 1990 s **Jiřím Kalužným** v hlavní roli. RaS

JIŘÍ CÍSLER (AUGUST AUGUST)

PETR SKÁLA (BUMBUL)

ALOIS OSTR (PAN ŘEDITEL HOLZKNECHT) A VLADIMÍR PTÁČEK (INŠPEKTOR MANÉŽE)

IRENA POLEDNÍKOVÁ (LULU)

FOTO MIROSLAV TŮMA

Tři pohádky v jedné v podání LAIKu

Mladé divadelní studio LAIK přesně rok po premiéře pohádky O dvanácti měsíčkách představilo svou novou pohádkovou inscenaci, kterou pod režijní taktovkou vedoucího LAIKu Zdeňka Rumpíka pondělí pilovali nejmladší členové souboru začínajících herců. Novinka se jmenuje **POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY** a pojednává o magické knize pohádek, v níž se málem popletou pohádkové tituly O Červené Karkulce, O neposlušných kůzlátkách a O třech prasátkách. Přímou na tělo našich mladých hereckých talentů ji napsala dramaturgyně LAIKu **Kristýna Plešková**, jejíž texty se v repertoáru studia objevují celkem pravidelně, připomeňme namátkou Přestupní stanice: Strach, Showtime, O ztraceném Večerníčkově či Strašidla a loupežníci.

Z reakcí prvních diváků, kteří 24. listopadu do posledního místa zaplnili Malou scénu ve dvoře, lze usuzovat, že se pohádka bude líbit. Bavili se nejen ti nejmladší v publiku, kteří svým vrstevníkům na jevišti pomáhali s dějem, ale i dojatí rodiče, pyšní na své možné budoucí herecké hvězdy. Přijďte se i vy podívat, jaké to je, když děti hrají dětem...

RaS

DĚKOVAČKOVÁ PÍSEŇ SPOKOJENÝCH ČLENŮ STUDIA LAIK.

KLANĚL SE I VEDOUČÍ SOUBORU ZDENĚK RUMPÍK.

SOPEČNÁ FOTOGRAFIE HERCŮ SE SVÝMI RODINAMI A PŘIPRAVENÉ POPREMIÉROVÉ POKOŠTENÍ.

FOTO JIŘÍ SEJKORA

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNĚ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN PROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERA

Alukov[®]
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

ComArt

BARTH

HAK

EUROVIA

VCEB
ČLENSKÝ ÚSTŘEDNÍ ČESKÝ

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

KST
KRAJSKÝ TISKOVÝ ÚSTŘEDNÍ

BEAT
BĚŽECKÝ TISKOVÝ ÚSTŘEDNÍ

Country
TISKOVÝ ÚSTŘEDNÍ

S&S
SPORTOVNÍ TISKOVÝ ÚSTŘEDNÍ

BUS TV
ZABŮVÁNÍ - ČESTOVÁNÍ

PARDUBICE
ŽIVĚ

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

NÁŠ
REGION

A11

DIVADELNÍ ZPRAVOUJ Leden 2025 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: K. ŠAFRÁNKOVÁ A J. HÁBA, MOTIV Z PLAKÁTU GFS, FOTO L. BUKAČOVÁ